

DRACÍ DECH

ŽIVOT NA DRAKA

Neumí
chrlit oheň,
ale zato
se ničeho
nelekne!

URSULA VERNONOVÁ

bambook

bambôok

DRÁČÍ DECH

ŽIVOT NA DRAKA

Copyright © 2009 by Ursula Vernon
© Grada Publishing, a.s., 2022
Translation © Eva Kadlecová, 2022

DRACÍ DECH

ŽIVOT NA DRAKA

URSULA VERNONOVÁ

Ursula Vernonová
DRAČÍ DECH
Život na draka

Přeloženo z anglického originálu Dragonbreath
vydaného nakladatelstvím Dial Books v roce 2009 v USA

All rights reserved including the right of reproduction in whole
or in part in any form.

This edition published by arrangement with Dial Books for Young
Readers, an imprint of Penguin Young Readers Group, a division
of Penguin Random House LLC.

Copyright © 2009 by Ursula Vernon
© Grada Publishing, a.s., 2022
Translation © Eva Kadlecová, 2022

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8660. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Odpovědný redaktor Jakub Laxar
Jazyková úprava Michaela Tománková
Grafická úprava a sazba TypoText
První vydání, Praha 2022
Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy
nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě
bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této
knihy bude trestně stíháno.*

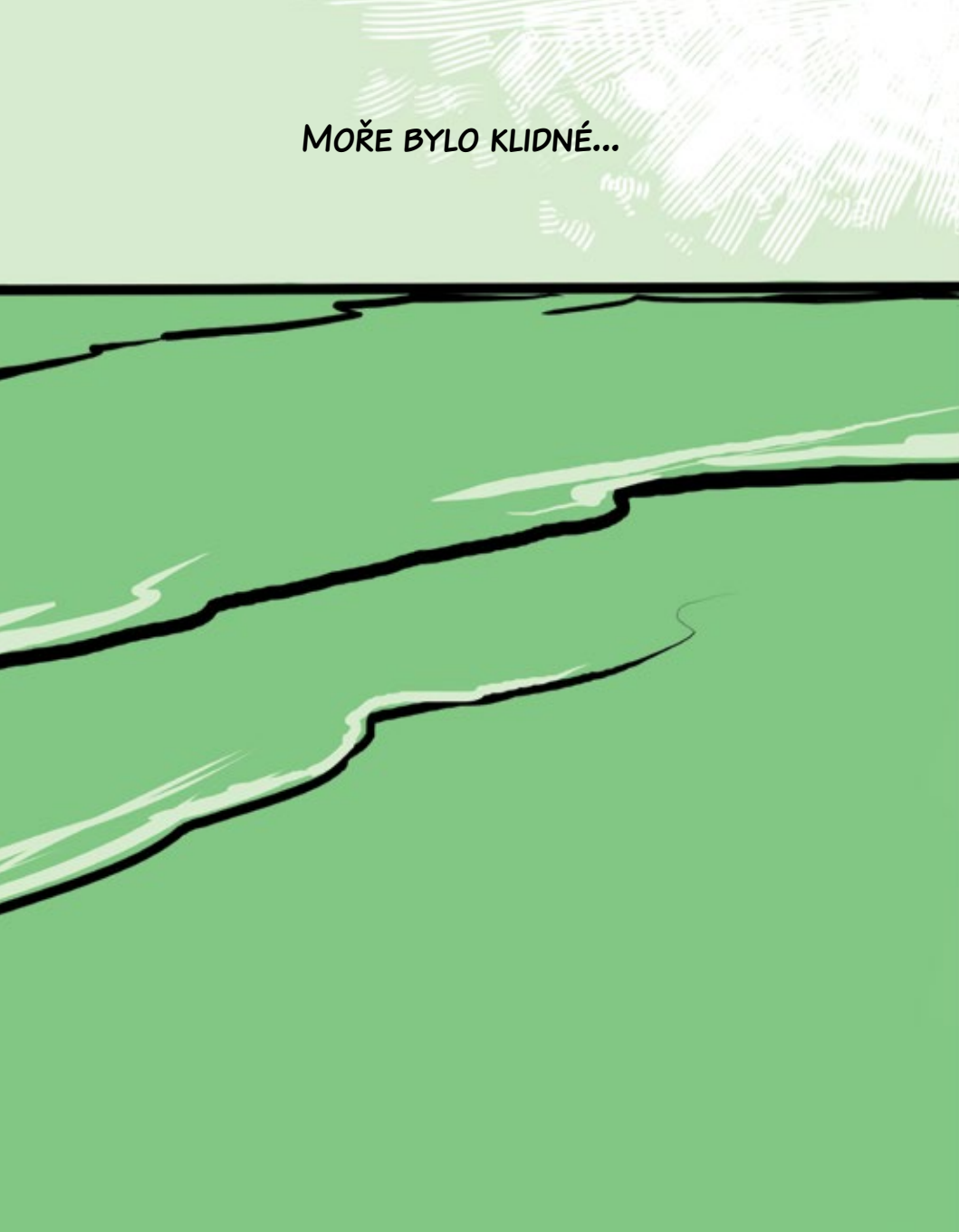
ISBN 978-80-271-6649-7 (pdf)
ISBN 978-80-271-3448-9 (print)

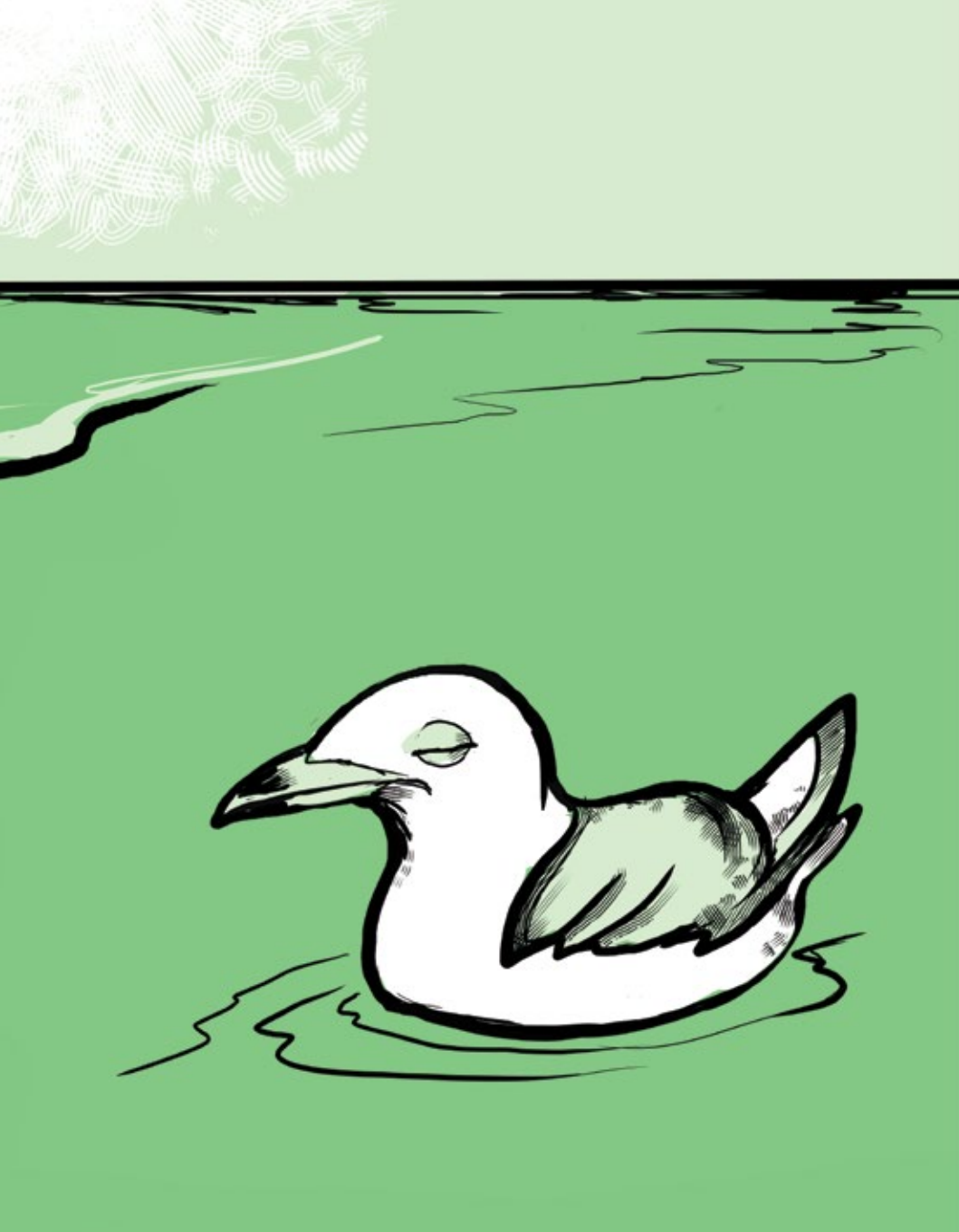
*Věnováno Deb,
za to, že umí říct ten správný vtip ve správnou chvíli*

DRAČÍ DECH

MOŘE BYLO KLIDNÉ...

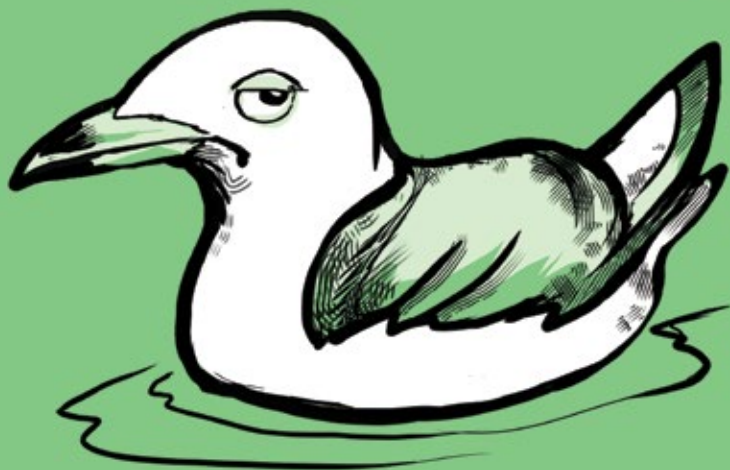
ALE VTOM TÍCHO PŘERUŠILY
HRŮZOSTRAŠNÉ ZVUKY PIRÁTŮ!

ÁÁÁ!

ÁÁÁ!

ÁÁÁ?

KURDĚJE!

NA PALUBĚ „VŘÍSKAJÍCÍHO DINGA“, NEJOBÁVANĚJŠÍ
PIRÁTSKÉ KOCÁBKY NA ŠÍRÉM MOŘI:

TO ASI MYSLÍTE
ZKŘÍŽENÉ HNÁTY.

PROSTĚ TU VLAJKU
S LEBKOU A DVĚMA
KOSTMA, VENDO.
VYVĚS JI.

ROZKAZ,
KAPITÁNE!

JEN AŽ VĚDÍ,
ŽE ZKŘÍŽILI CESTU
STRAŠLIVÉMU KAPITÁNU
DRAČÍDECHOVI!

ÁÁÁ!

ÁÁÁ!

STŘEŽTE
SE!

TOHLE BYLO LEPŠÍ NEŽ ŠKOLA. JEDINÁ SKŘÍŇKA ŠIROKO
DALEKO BYLA TRUHLA DAVYHO JONESE. A KAPITÁN
BYL NEJEN JEDINÝM DRAKEM V POSÁDCE SLOŽENÉ
Z ŽABÁKŮ A JEŠTĚŘEK, ALE TEĎ SE NAVÍC STAL
I POSTRACHEM VŠECH MOŘÍ! NIKDO UŽ SI NETROUFL
DĚLAT SI LEGRACI Z TOHO, ŽE JE NAPŮL BÁJNÝ TVOR,
PROTOŽE JINAK BY OKAMŽITĚ LETĚL PŘES PALUBU!

MĚLO TO JEN JEDINÝ HÁČEK...

CO TO TADY POŘÁD PÍPÁ?

ŽHAVÉ MYŠLENKY

Danny Dračídech se s výkřikem probudil a rozmáchl se po budíku. Minul – pak minul znovu – a napotřetí ho srazil na podlahu, kde ale přístroj pípál dál, jen naplacato. Nakonec si Danny musel chtě nechtě přiznat, že je vzhůru.

„Úúúrrrrgh*,“ prohlásil a šmátral po neúnavně pípajícím budíku.

PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP PÍP

Nakonec ho Danny našel a vypnul. Pak vstal a vrávorál po pokojíčku tak dlouho, až objevil tričko. Oblékl si ho zády dopředu, podivil se nad tím, proč ho na krku šimrá štítek, a zase si ho svlékl.

Rána nebyla Dannyho specialitou.

Konečně se mu podařilo obléknout tričko zády dozadu (i když naruby) a vydal se s dupotem ze schodů na snídani. Cítil smažící se slaninu. Voněla nádherně.

Jeho mamka seděla u kuchyňského stolu a ponuře zírala do svého hrnku s kávou. Táta stál u sporáku a pobrukoval si u toho Až mě andělé od Petra Spáleného.

„Dobré ráno, Danny!“ pozdravil ho pan Dračídech, který byl ranní ptáče.

„Rrrgggh,“ dodala paní Dračídechová, která ranní ptáče nebyla.

„Dobré ráno, tati. Ehm... dobré ráno, mami...“ Danny se svalil na své místo u stolu. Z té vůně se mu sbíhaly sliny.

Pan Dračídech vyndal z pánvičky plátek slaniny, krátce si ho prohlédl a vybafnul na něj mírný plamínek. Slanina zasyčela.

Danny na něj jen závistivě koukal. Ať dělal, co dělal, on oheň stále ještě chrлит neuměl.

Jako by mu táta četl myšlenky, obrátil se na něj od sporáku a nechal na talířek sklouznout slaninu s vajíčky. „Tak, Danny! Nějaké pokroky s chrlením ohně? Chceš si to opéct sám?“

„Ne, tati,“ zamumlal Danny a svezl se v židli o něco níž.

„Ale no tak...“ Táta před ním podržel plátek slaniny. „Mysli na něco žhavého.“

Danny vstal, zhluboka se nadechl a usilovně se snažil myslet na něco horkého, i když si nedovedl tak úplně představit, co by to mělo být – pouště, rachejtle, papričky jalapeño...? Potom rázně vydechl, ale v puse se mu objevila jen neurčitá pachůť připomínající popel.

Pan Dračídech se zamračil. „Jestlipak jsi *cvičil*?“
„Jasně!“

